

Risalelerde bazı cümleler, neden tekil olarak başlayıp çoğul olarak bitiyor olabilir?

"...**Sen**, şu iki nükteyi On Dokuzuncu Mektubun Beşinci Cüz'ünün On Sekizinci İşaretinin Birinci Nüktesinin âhirine haşîye olarak ilâve ediniz."(1)

"Aziz, sıddık, muhlis kardeşim **Hulûsi Bey**;

"Suallerinize dair bir cevap yazmıştım. Kardeşimiz Hüsrev bir izah istedi. O zât ruhen size benzediği için, onun istizahına sen de iştirak ettiğini tahayyül ettim. Bu zeyli yazdım, size gönderdim."

"Hem Keramet-i Gavsîyenin birinci satırına dair bir parça gönderildi, onun **âhirine yazarsınız**. Hem Keramet-i Gavsîye ile münasebettar bir nükte-i Kur'âniyeyi gönderdik. Meşrebimize muhalif olan bu izhar-ı esrara beni sevk eden mânevî ihtarla kardeşlerimizin sa'ye ziyade şevk ve gayrete gelmelerine bir vesile olmasıdır."(2)

Barla Lahikası'nda geçen bu iki mektubta da bahsettiğiniz aynı mana mevcuttur. Yani muhatap bir kişi olduğu halde, çoğula geçiş yapılıyor. Burada verdiğimiz 216. Mektuptaki kırmızı ile işaretlenen kısımda, cevabın verilen paragraf içerisinde saklı olduğunu görebiliyoruz. **Şöyle ki**;

Mektubta muhatap Hulusi Ağabey olduğu halde, Hüsrev Ağabey gibi risalelerin ve mektupların dizilişine vazifeli olan bir ekibe de hitab vardır. Yani mektubun muhatabı bir kişi bile olsa, dizilişi yapanlar çoğul olduğu için, muhataba "**sen**" denmiş, diziliş ve neşir işinde vazifeli olanlar çoğul olduğu için "**siz ilave ediniz**" veya "**âhirine yazarsınız**" denmiş olabilir.

Mesela Ahmet isimli birisine bir mektub yazdığımızı farz edelim. Buna da şirketi ilgilendiren bir vazifeyi tarif ettiğimizi ve bu kişinin yapılacak işi bir ekiple halledeceğini kabul edelim. İşte mektuba muhatap olan Ahmet'e "**Sen bu işi yönetimdeki arkadaşlara tebliğ et, sonra da bu işi şöyle yaparsınız...**" denir. Üstadımız da bu mektuplarda aynı yolu takip etmiştir diyebiliriz.

Dipnotlar:

(1) bk. [Barla Lahikası, 244. Mektup.](#)

(2) bk. [age., 216. Mektup.](#)